

Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosításáról

Az Országgyűlés mint alkotmányozó hatalom Magyarország Alaptörvénye 1. cikk (2) bekezdés a) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseit a következők szerint módosítja.

Magyarország Alaptörvényének módosítása

1. §

Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A személyes adatok védelmének és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének biztosítékairól sarkalatos törvény rendelkezik.”

2. §

Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alkotmánybíróság)

„e) a Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede, az alapvető jogok biztosa vagy az információs jogok országgyűlési megbízottja kezdeményezésére felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját;”

3. §

(1) Magyarország Alaptörvénye 26. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hivatásos bírakat pályázat alapján, a bírói önkormányzati szerv javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki. Bíróvá az nevezhető ki, aki a harmincadik életévét betöltötte. Bíróvá a bírói önkormányzati szerv javaslatára a köztársasági elnök ment fel vagy függeszt fel tisztségének gyakorlásából.”

(2) Magyarország Alaptörvénye 26. cikke a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Kúria elnökhelyetteseit a hivatásos bírák közül a Kúria elnökének javaslatára a köztársasági elnök határozatlan időre nevezi ki.

(5) A (3) és (4) bekezdésben nem említett bírósági vezetőt a bírák közül a bírói önkormányzati szerv javaslatára kell kinevezni vagy megválasztani.”

4. §

Magyarország Alaptörvénye 28. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. cikk

Bíró felmentésének vagy tisztsége gyakorlásából való felfüggesztésének feltételeit sarkalatos törvény állapítja meg.”

5. §

(1) Magyarország Alaptörvénye 29. cikk (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ügyészi szervezetet a legfőbb ügyész vezeti és irányítja, kinevezi az ügyészeket.”

(2) Magyarország Alaptörvénye 29. cikk (7) bekezdése hatályát veszti.

6. §

Magyarország Alaptörvénye a 30. cikket követően a következő alcímmel és 30/A. cikkel egészül ki:

„Az információs jogok országgyűlési megbízottja

30/A. cikk

(1) Az Országgyűlés a személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének ellenőrzésére országgyűlési megbízottat választ. Az információs jogok országgyűlési megbízottját az országgyűlési képviselők legalább egyötödének írásbeli javaslatára az Országgyűlés a képviselők kétharmadának szavazatával hat évre választja meg. Az információs jogok országgyűlési megbízottja független, csak a törvénynek van alárendelve, feladatkörében nem utasítható.

(2) Az információs jogok országgyűlési megbízottja a tevékenységéről évente beszámol az Országgyűlésnek.”

7. §

Magyarország Alaptörvénye 40. cikkében hatályát veszti a „sarkalatos” szövegrész.

8. §

Magyarország Alaptörvénye 41. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. cikk

(1) A Magyar Nemzeti Bank Magyarország központi bankja, amely felelős a monetáris politikáért.

(2) A Magyar Nemzeti Bank elnökét és alelnökeit a köztársasági elnök hat évre nevezi ki.

(3) A Magyar Nemzeti Bank elnöke a Magyar Nemzeti Bank tevékenységéről évente beszámol az Országgyűlésnek.

(4) A Magyar Nemzeti Bank elnöke törvényben kapott felhatalmazás alapján, törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet ad ki, amely törvénnyel nem lehet ellentétes.”

9. §

Magyarország Alaptörvénye 42. cikke hatályát veszti.

Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezéseinek módosítása**10. §**

(1) Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezései 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kúria elnöki tisztségét a Legfelsőbb Bíróság 2011. december 31-én hivatalban volt elnöke tölti be az eredeti legfelsőbb bírósági elnöki megbízási idejének lejártáig. A Kúria 2011. december 31-e előtt megválasztott elnökének e megbízása a törvény erejénél fogva Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosítása hatálybalépésével egyidejűleg megszűnik.”

(2) Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezései 11. cikk (3) és (4) bekezdése hatályát veszti.

11. §

Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezései 12. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. cikk

A törvény erejénél fogva helyreáll a határozatlan időtartamú bírói szolgálati viszonya annak a bírónak, aki az általános öregségi nyugdíjkorhatárt 2012. január 1-jét megelőzően betöltötte és felmentési idejének kezdő időpontja a törvény erejénél fogva 2012. január 1-je volt. Ebben az esetben a felmentési időből letöltött időtartam munkavégzéssel töltött időnek minősül.”

12. §

Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezései 13. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. cikk

A törvény erejénél fogva helyreáll a szolgálati jogviszonya annak az ügyésznek, aki az általános öregségi nyugdíjkorhatárt 2012. január 1-jét megelőzően betöltötte és felmentési idejének kezdő időpontja a törvény erejénél fogva 2012. január 1-je volt. Ebben az esetben a felmentési időből letöltött időtartam munkavégzéssel töltött időnek minősül.”

13. §

Magyarország Alaptörvénye átmeneti rendelkezései 16. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. cikk

Az információs jogok országgyűlési megbízottjának tisztségét a 2011. december 31-én hivatalban volt adatvédelmi biztos tölti be az eredeti adatvédelmi biztos megbízási idejének lejártáig.”

14. §

(1) Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései 27. cikke hatályát veszti.

(2) Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései 29. cikk (1) bekezdése hatályát veszti.

15. §

Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései 30. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. cikk

Az Alaptörvény 41. cikkében meghatározott törvény rendelkezhet úgy, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét a Magyar Nemzeti Bank látja el. A feladatkör bővítése a Magyar Nemzeti Banknak a monetáris politikáért viselt felelőssége körében biztosított függetlenségét, valamint a Magyar Nemzeti Bank elnökének megbízatását nem érinti.”

Záró rendelkezések**16. §**

Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosítása a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

INDOKOLÁS**Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosításához***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Magyarország pénzügyi-gazdasági helyzetének további romlását, a forint rohamos gyengülését – és ezáltal a lakosság mindennapi életének további, mára már elviselhetetlen mértékű terhelését – meg kell állítani. Ehhez vissza kell szerezni a magyar kormányzati politika hitelességét, és meg kell alkotni azokat a garanciális szabályokat, amelyek alkalmasak a gazdasági stabilitás megteremtésére és megőrzésére.

Az Európai Bizottság elnökének bejelentése szerint a Bizottság 2012. január 17-én három ügyben indított kötelezettségzegési eljárást Magyarország ellen. Az eljárás tárgya a bírói függetlenség sérelmét okozó, a Magyar Nemzeti Bank függetlenségét csorbító vagy veszélyeztető rendelkezések, illetve az adatvédelmi intézményrendszert átalakító szabályozás vizsgálata. Azoknak a szabályoknak az európai demokráciák közös értékei szerinti helyreállításáról, korrigálásáról van szó, amelyek tartalmát a demokratikus ellenzék is folyamatosan bírálta mind az Alaptörvény koncepciójának előkészítése időszakában, mind pedig az érintett sarkalatos törvények vitájában.

Az alaptörvényi rendelkezések kiigazítása tehát az előterjesztők eddig is folyamatosan hangoztatott véleményén alapul, amely véleményt a parlamenti többség határozottan

elutasított. A jelenlegi helyzet – a törvényjavaslatok vitájának időszakához képest – az, hogy a kormánypártok hozzáállásának és magatartásának szükségszerű megváltoztatását az Európai Bizottság a maga eszközeivel ki tudja kényszeríteni.

A Bizottság konkrét kifogásain túl ugyanis több más ügyben (pl. a kiskereskedelem különadója, népegészségügyi termékadó, a dohánykereskedelem állami monopóliumát megteremtő szabályozás) folynak, illetve előre láthatóak kötelezettségszegési eljárások, sőt az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban lévő ügyek is kezelést igényelnének. A közösségi joggal ellentétes magyar jogalkotás eredménye ugyanis az, hogy a magyar államnak súlyos terhet jelentő fizetési kötelezettsége keletkezik.

A magyar alkotmányozással elért és a sarkalatos törvényekbe betonozott demokráciadeficit az Európai Unió és az Európa Tanács aggályainak központi eleme, megszüntetése a demokratikus ellenzék és civil társadalom elsődleges célkitűzése. Ugyanakkor először Magyarország gazdasági összeomlását kell megakadályozni, ezért Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosítása (a továbbiakban: Javaslat) az azonnali döntést és alkotmányos szintű szabályozást igénylő módosításokat tartalmazza. Ezzel összefüggésben kell biztosítani a mindenkori kormányok számára a kormányozhatóság alapvető feltételeit. Nem elégséges ugyanis az, hogy a kormányzat csak a jelenlegi kényszerítő helyzet idejére kössön kompromisszumot, hiszen többek között az önkényes, a demokratikus értékrenddel ellentétes jogalkalmazás lehetőségét végérvényesen ki kell zárni az érintett területeken.

Az alaptörvényi szintű szabályoknak megfelelően haladéktalanul elő kell készítenie a Kormánynak az érintett törvények módosítását is. A törvénymódosításokkal szemben alapvető követelmény, hogy a szabályozás legyen a magyar jogrendszer egészét tekintve koherens, egyértelmű, valamint kerülje el a látszatát is az olyan megoldásoknak, amelyek ismételten felvethetik a jegybanki függetlenség, illetve a bírói függetlenség sérelmét.

A Javaslat Magyarország Alaptörvénye (2010. április 25.), valamint Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései (2011. december 31.) – amely a 31. cikk (2) bekezdése szerint az Alaptörvény részét képezi – módosítását tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1-2., 6. és 13. §-hoz

1. Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdése azt írja elő, hogy a személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését sarkalatos törvénnyel létrehozott, független hatóság ellenőrzi. A személyes adatok védelmének és a közérdekű adatok nyilvánosságának garanciái helyett az Alaptörvény a hatóság létrehozását rendeli a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmados támogatásával elfogadott törvényben szabályozni. A hatóság önállóságát ugyanakkor nem a *létrehozásának* erős politikai támogatottsága tudja biztosítani, hanem azok a rendelkezések, amelyek az információs jogok érvényesülése érdekében a *függetlenségét* biztosítják azzal, hogy magukat az információs jogokat erős garanciákkal bátyázzák körül. A Javaslat ezért a hatóság létrehozásának szabályai helyett az információs jogok garanciáinak meghatározásához rendeli a sarkalatosság követelményét.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) autonóm államigazgatási szervként létrehozta a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot, amely megkezdte a működését. Elvben e

hatóság is tudja biztosítani az információs jogok érvényesülését. A Javaslatból nem következik a hatóság megszüntetése, azonban az Infotv. alaptörvényi változásoknak megfelelő módosítása elengedhetetlen, e törvényben kell megfogalmazni az információs jogok országgyűlési megbízottjának feladatait és e feladatok ellátásának eszközeit.

2. A Javaslat az Európai Bizottság véleményének figyelembevételével tartalmaz megoldást arra, hogy az átmeneti Alaptörvény szerint a törvény erejénél fogva megszűnt Jóri András volt adatvédelmi biztos megbízása. A Javaslat az Alaptörvény módosításával arra teremt lehetőséget, hogy az Országgyűlés az információs jogok érvényesülésének ellenőrzésére országgyűlési megbízottat válasszon. A Kormány által hangoztatott újjáépítés folyamatában elengedhetetlen is, hogy ezek a jogok kiemelt védelemben részesüljenek, ha másért nem, azért egészen biztosan, mert a független ombudsmani intézmény megszűnt és a hatóság munkájának kialakításához szükséges időben fokozott figyelemre van szükség. Az Országgyűlés 2011. őszi ülészakában például a belügyminiszter előterjesztésére az egyes rendvédelmi tárgyú törvények módosításáról, valamint az azzal összefüggő további törvénymódosításokról szóló T/5004. számú törvényjavaslat új nemzetbiztonsági szolgálatot hozott volna létre. A Nemzeti Információs és Bűnügyi Elemző Központ gyakorlatilag korlátlan adathozzáférési joga komoly aggodalomra adott okot, s alappal feltételezhetjük, hogy a Kormány nem mond le egy ilyen szervezet létrehozásának szándékáról. A személyes adatok védelmének biztosítása az ilyen és ehhez hasonló szándékok ismeretében kiemelt fontosságú.

Az átmeneti időszakban komoly ellenőrző szerepet tölthet be az információs jogok országgyűlési megbízottja, akinek a Javaslat szerint joga van indítványozni az Alkotmánybíróság eljárását.

A Javaslat a törvény erejénél fogva helyreállítja a volt adatvédelmi biztos megbízását, aki így a megváltozott, ám független tisztségét mindaddig betöltheti, és feladatkörét mindaddig ellátja, amíg az eredeti megbízatási ideje 2014-ben lejár.

A 3-5. és 10-12. §-okhoz

1. A bírói függetlenség alapvetően azt jelenti, hogy a bíró a jogviták eldöntése és a jogsérelmek orvoslása tárgyában hozott döntését mindenféle külső befolyásolástól mentesen, a törvények, illetve általában a jogszabályok alapján, szakmai meggyőződése szerint hozza meg. A bírónak az ítélkezési tevékenysége gyakorlása során mindenkitől függetlennek kell lennie, függetlenségét garanciáknak kell biztosítani minden befolyásolás ellen, származzék akár külső hatalmi jogkör gyakorlásától, akár a bírósági szervezeten belülről.

Az Alkotmánybíróság állandóan és mindaddig következetesen képviselte azt az álláspontot, hogy a minden külső befolyásolástól független bírói ítélkezés feltétel nélküli követelmény, és lényegében abszolút alkotmányos védelem alatt áll. [Lásd 53/1991. (X. 31.) AB határozat, ABH 1991, 266, 267.; 38/1993. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1993, 256, 261.; 17/1994. (III. 29.) AB határozat, ABH 1994, 84, 86.; 45/1994. (X. 21.) AB határozat, ABH 1994, 254, 256.; 627/B/1993. AB határozat, ABH 1997, 767, 769.] Ez azt jelenti, hogy a bírói jogviszony keletkezésében és megszüntetésében a bírói öngazgatáson kívüli szereplőnek nem lehet hatásköre.

A Javaslat azt a követelményt támasztja, hogy a bíró kinevezésére, illetve a bírói szolgálati viszony megszüntetésére – vagy felfüggesztésre – a bírói önkormányzati szerv javaslata alapján kerülhessen csak sor.

A bírói függetlenség legfontosabb garanciáját teremti meg ezzel a Javaslat. A bírói szolgálati viszonyának keletkezésében és megszűnésében sem véleményezéssel, sem utólagos jóváhagyással, sem semmiféle más módon nem játszhat szerepet a bírói igazgatás feje, az Országos Bírószági Hivatal elnöke.

A bírói szolgálati viszony szabályozására hivatott sarkalatos törvény vitájában a Magyar Szocialista Párt vezérszónoka hangsúlyozta: az új szabályozás a fékeket és ellensúlyokat kiveszi a rendszerből. Elmondta: „a bírói függetlenségnek két attribútuma van: egyrészt az, hogy a bíró nem utasítható döntése meghozatalakor; a másik ilyen, hogy státusát tekintve független”. Ennek megvalósításához a helyes modell az, hogy az igazgatási kompetencia – a bírói státust érintő döntések kivételével – a kormányhoz kerül, a bírói jogviszony létesítésével és megszűnésével kapcsolatos hatáskörök pedig a tagjainak legalább kétharmadát kitevő bírói öngazgatás szervének hatásköre marad. A vezérszónok már akkor hivatkozott az Európai Bírói Egyesület véleményére is, amely szerint az Országos Igazságszolgáltatási Tanács bírószági vezetők kinevezésére vonatkozó hatásköreinek egy személyre történő átruházása nem áll összhangban az európai szinten elismert sztenderdekkel, és visszalépést jelent a korábbi szabályozáshoz képest.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog alcím alatt mondja ki a független és pártatlan bírósághoz való jogot. A Tanács 2000. november 27-i, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelve pedig azt a tilalmat rögzíti, hogy tilos minden közvetlen vagy közvetett, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés.

Nem véletlen tehát, hogy az Európai Bizottság vizsgálja azt a rendelkezést, amely szerint az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltő bírónak, ügyésznek (2014-től pedig a közjegyzőknek is) kötelező nyugdíjba vonulniuk, miközben egy kormánytisztviselő 70 éves koráig dolgozhat.

Egyértelmű, hogy az öregségi nyugdíjkorhatárt és a szolgálati viszony felső határát a bírók, ügyészek és közjegyzők esetében indokolatlanul kapcsolja össze a jogalkotó. A bírák kényszernyugdíjazásával a nyugdíjazás jogintézményét a rendeltetésével ellentétes célra használták fel, hiszen a nyugdíjba vonulás egy olyan lehetőség, amelyben a nyugdíj a ledolgozott szolgálati idő utáni megélhetést biztosítja. A jogviszony felső korhatárának meghatározása pedig – a bírónál a 70. életév volt – azt teszi lehetővé, hogy a rendkívül nagy tapasztalattal és életbölcsséggel rendelkező, munkaképes bírák még betölthessék a hivatásukat, ám azt követően adják át a helyüket a fiatalabb nemzedéknek.

2. A Javaslat szerint az Alaptörvény a jövőben nem tartalmazza a jogviszony felső korhatárát. Egy ilyen szabályt egyébként is szükségtelen alaptörvényi rendelkezésként megfogalmazni.

3. A Javaslat orvosolja azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság volt elnökének megbízatása a törvény erejénél fogva megszűnt. A Legfelsőbb Bíróság elnöke az eredeti megbízatási idejének lejártáig a jövőben betölti a Kúria elnökének tisztségét. Ezzel a Kúria 2011. december 31-e előtt megválasztott elnökének megbízatása a törvény erejénél fogva megszűnik.

Eltérés nélkül helyreáll és az általános szabályok szerint folytatódik azoknak a bírónak és ügyésznek is a szolgálati viszonya, akik a kényszernyugdíjat előíró szabály szerint 2012. január 1-jén megkezdték a felmentési idejük letöltését. Ez nem akadályozza annak, hogy a hatályos szabály szerint ezek a bírák, ügyészek nyugdíjba vonulhassanak, ez azonban csak kérelmekre történhet meg.

A 7. §-hoz

Az Alaptörvény 40. cikke úgy rendelkezik, hogy a közteherviselés és a nyugdíjrendszer alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás és az időskori létbiztonság érdekében sarkalatos törvény határozza meg. Ez a rendelkezés a mindenkori kormányzást lehetetleníti el, hiszen a gazdaságpolitika alapjainak meghatározásához az országgyűlési képviselők minősített többségét követeli meg. Ez elfogadhatatlan. A sarkalatossági követelményt hatályon kívül kell helyezni, mivel az Európai Bizottság által is kifogásolt egykulcsos személyi jövedelemadó „bebetonozása” sem oldható fel másként. Az Alaptörvény módosítására van szükség ebben az esetben is, nem lehet „trükközni” egyéb, akár az átmeneti Alaptörvényben, akár más törvényben elhelyezett átmeneti rendelkezéssel.

A 8-9. és 15. §-hoz

1. A Magyar Nemzeti Bank Magyarország központi bankja, amely felelős a monetáris politikáért. Ahhoz, hogy az MNB független legyen, nem az a valódi garancia, hogy a tevékenységéről szóló törvényt sarkalatos törvényként fogadja el az Országgyűlés. A függetlenség valódi garanciája, hogy a végrehajtó hatalom semmiféle módon nem kíván beleavatkozni e tevékenységbe, azaz semmiféle olyan eszközt nem épít bele az MNB-ről szóló törvénybe, amely a közvetlen beavatkozást lehetővé tenné. A Kormány jóhiszeműségéről szóló kommunikáció semmire nem garancia.

Hatályon kívül kell tehát helyezni az Alaptörvényből a sarkalatossági követelményt. Hatályon kívül kell helyezni másrészt azt a szabályt is, amely lehetővé tenné, hogy a jegybank elnökének rendeletét a jegybank alelnöke aláírhasssa.

2. Az átmeneti Alaptörvény 30. cikke tartalmi ellentétet idézett elő Magyarország Alaptörvénye T) cikkével, 7. cikkével, 9. cikkével, 18. cikkével, 23. cikkével, 41-42. cikkével és 44. cikkével, annak ellenére, hogy az átmeneti Alaptörvény Magyarország Alaptörvényével szerves egységet képez. Ezért az alaptörvényi szintű rendelkezések összhangját biztosítani kell.

Az átmeneti Alaptörvény 30. cikke szerint a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó szerv és a Magyar Nemzeti Bank feladat- és hatásköreit általános jogutódként egy új szervezet láthatja el, ha sarkalatos törvény ekként rendelkezik. Ez azt jelenti, hogy a jelen lévő képviselők kétharmadának szavazatával megalkotott, az új szervezet létrehozásáról szóló törvény „felülírhatná” az Alaptörvény hivatkozott szabályait.

Az Alaptörvényben nevesített szervet elméletileg is csak az Alaptörvény Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó rendelkezéseinek módosításával lehetne létrehozni. Ezért az átmeneti Alaptörvény 30. cikke és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között súlyos tartalmi ellentét feszül, amit fel kell oldani.

A tartalmi ellentét feloldásának módja, ha az átmeneti Alaptörvény a Magyar Nemzeti Bankot nem szünteti meg – és megszüntetését sem teszi lehetővé –, hanem úgy rendelkezik, hogy a jegybank függetlenségének sérelme nélkül, törvényben bővíthető az MNB feladatköre.

3. Függetlenül attól, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét mely szerv látja el, nincs indoka annak, hogy az erről szóló törvény a sarkalatos körbe tartozzon. Ha a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó szerv az önálló szabályozó szervek körébe tartozik, a sarkalatossági követelményt az Alaptörvény 23. cikke megfelelően tartalmazza.

A 14. §-hoz

1. Az átmeneti Alaptörvény 27. cikke időben tovább korlátozza az Alkotmánybíróság hatáskörét attól az időponttól kezdődően is, amikor az államadósság a teljes hazai össztermék felét már nem haladja meg. A rendelkezés szerint az Alkotmánybíróság a Fidesz-KDNP pártszövetség által elfogadott törvényeket és a jelenlegi kormányzat rendeleteit nem vizsgálhatja, még akkor sem, ha az Alkotmánybíróság hatásköreinek szűkítésére „okot adó” államadósság az Alaptörvényben előírt szint alá csökken.

2. Az átmeneti alaptörvényi rendelkezések alkotmányos szinten rögzítik, hogy az Országgyűlés kétharmados parlamenti többsége tudatában van annak, hogy a kormányváltás óta több olyan törvényi rendelkezés meghozatalára került sor, amelyek alkotmányellenesek, illetve nemzetközi szerződésbe vagy az Európai Unió közösségi jogába ütköznek. Az ilyen rendelkezések elleni védelmet – bárhogy igyekezett a hatalom a védelem eszközeit szűkíteni – előbb vagy utóbb eredménnyel lehet igénybe venni.

A Magyarország ellen folyamatban lévő, vagy a közösségi jog megsértése miatt most induló több ügyben (a boltokat érintő kiskereskedelmi adó kapcsán, a telekommunikációs különadó, a banki különadó, a „pálinka-adó” mentessége, a népegészségügyi termékadó miatt) elmarasztalás várható. Az elmarasztalás azzal jár, hogy a jogellenesen beszedett adókat vissza kell fizetni, sőt visszafizetési kötelezettség terheli majd azokat is, akik tiltott állami támogatásnak minősülő juttatásokban részesültek. A minimálisan 500 milliárd forintnyi visszafizetési kötelezettség terhei tovább növekednek akkor, ha az Országgyűlés kétharmados többsége és a Kormány továbbra is fenntartja a jogellenes állapotot, a közösségi jogba ütköző jogszabályokat nem vonja vissza, nem gondoskodik a hatályon kívül helyezésről. Ebben az esetben ugyanis bírságra is számítani kell, ami legkevesebb 1,5 millió euróra rúghat.

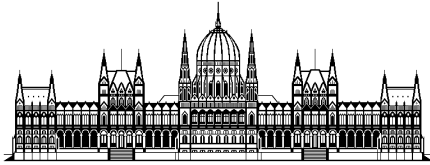
Ezen túlmenően is köztudott, hogy az emberi jogok sérelmét okozó, a törvényen alapuló végkielégítések vagy a korhatár alatti nyugdíjak csökkentése miatt indított nemzetközi eljárások eredményes jogorvoslattal járhatnak. Az eredményes jogorvoslat alapján az államnak egészen bizonyosan fizetési kötelezettsége keletkezik azzal szemben, akinek a törvényen alapuló jogait megsértették.

Elfogadhatatlan az átmeneti Alaptörvénynek az a megoldása, hogy a jogalkotással okozott kárt áthárítja, nem a károkozókkaal fizeteti meg, hanem kibújik a felelősség alól, és már előre – újabb arcpirító jogalkotási lépéssel – gondoskodik arról, hogy újabb adókkal az ország lakossága fizesse meg az un-ortodox gazdaságpolitika árát.

A parlamenti többség nem hivatkozhat arra, hogy a rendelkezések megalkotásakor úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható, hiszen – ha máshonnan nem, akkor az ellenzék felszólalásaiból – tudomással bírt a jogalkotási lépések várható következményeiről. A 98 %-os különadót előíró törvény alkotmánybíróági felülvizsgálatának eredménye, az indokolás nélküli elbocsátást lehetővé tevő törvényi rendelkezés alkotmányellenessége, az egykulcsos adó, a pálinka-adó, a banki és a kereskedelmi különadó stb. vitája is nyilvánvalóvá tette, hogy a törvényalkotás parlamenti többsége rossz utakon jár, amelyért előbb vagy utóbb fizetni kell. Ezt a fizetési kötelezettséget viszont nem lehet a lakosságra hárítani, ezért a 29. cikk (1) bekezdését hatályon kívül kell helyezni.

A 16. §-hoz

Minél előbb hatályba kell léptetni azt a módosítást, amely rendelkezéseivel Magyarország gazdasági stabilitásának biztosítását veszélyeztető legégetőbb problémákat igyekszik alkotmányos szinten kezelni.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Képviselői önálló indítvány
törvényjavaslat kezdeményezésére

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 85. § (2) bekezdés d) pontja alapján **Magyarország Alaptörvénye egyes rendelkezéseinek Magyarország gazdasági biztonságát szolgáló módosításáról** szóló mellékelt

törvényjavaslatot

nyújtjuk be a tisztelt Országgyűléshez.

Az indítvány elfogadásához Magyarország Alaptörvénye S) cikk (2) bekezdése szerint az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

Budapest, 2012. január „ „

Mesterházy Attila
MSZP

Tóbiás József
MSZP

Dr. Józsa István
MSZP

Lukács Zoltán
MSZP

Dr. Bárándy Gergely
MSZP